IX. ROČNÍK
1. ČÍSLO
Júl 2012

Pelikán

Novosadský občasník

Vážení občania,

pred letnou sezónou je pre mňa tento článok príležitosťou prihovoriť sa Vám, bilancovať uplynulé obdobie, ale aj pripomenúť skutočnosti, ktoré nás budú čakať v blízkej budúcnosti.

Máme za sebou rušné obdobie zveľaďovania centra obce. Ďakujem najmä obyvateľom dotknutých ulíc, ale aj všetkým tým, ktorým realizácia tohto projektu na určité obdobie znížila komfort pohybu obcou, za trpezlivosť a pochopenie. Naše centrum skrásnelo a je na našej zodpovednosti, ako dlho túto pridanú hodnotu dokážeme v našej obci udržať, prípadne zveľadiť. Povinnosťou obce je zabezpečiť udržateľnosť týchto hodnôt na monitorovacie obdobie piatich rokov, keďže sme poberateľmi nenávratného finančného príspevku z Regionálneho operačného programu. O to viac ma mrzí skutočnosť, že došlo k poškodeniu novonainštalovanej smetnej nádoby pri autobusovej zastávke. K vandalským aktivitám musím, a aj chcem zaujať nekompromisný postoj, pretože v prípade projektov realizovaných z fondov EÚ, dopadajú tvrdé sankcie na rozpočet obce. Pri

vandalských výčinoch som vždy ponúkla tomu, kto priestupok spáchal, aby uhradil priame náklady na opravu. Až po odmietnutí takejto ponuky som kontaktovala políciu. V prípade oficiálneho riešenia priestupku sa k sume za odstránenie škody pridáva aj sankcia súvisiaca s priestupkovým konaním. Rada by som Vám poskytla niekoľko technických informácií v súvislosti s projektom rekonštrukcie chodníkov. V prvom rade si dovolím upozorniť, že náš projekt rekonštrukcie chodníkov v prípade vjazdov do domov nemal dimenziu zaťaženia vjazdov nadstavenú na pohyb ťažkých nákladných vozidiel, preto treba túto skutočnosť pri ich používaní rešpektovať. Kanalizácia, ktorá bola položená pod asfaltovú komunikáciu, nie je funkčná. K jej položeniu sme pristúpili z toho dôvodu, aby v budúcnosti nedošlo k poškodeniu vybudovanej asfaltovej komunikácie, ako aj novovybudovanej dažďovej kanalizácie. Autobusová zastávka bola vybudovaná v súlade s možnosťami projektu. Pred realizáciou projektu rekonštrukcie som dúfala, že sa v centre našej obce objaví zastávka s bočným svetelným panelom, v modernom dizajne a dostatočnej veľkosti. Zastávky s bočným svetelným panelom sa pohybujú v cenovej relácii okolo 7 000 €. Zastávky, ktoré tento panel nemajú, ale ich dizajn a veľkosť bola prijateľná, sa pohybujú v cenovej relácii okolo 3 000 €. V našom projekte bola schválená cena na autobusovú zastávku polovičná, čomu zodpovedá aj jej terajšie vyhotovenie. Budem sa snažiť, aby sme v budúcich rozpočtových obdobiach našli také riešenie, ktoré bude v súlade s finančnými možnosťami obce, a ktoré aj zachová komfort pre ľudí, ktorí každodenne využívajú autobusovú dopravu.

V období predchádzajúcich mesiacov som sa stretla so situáciou, keď pri poruche dodávky rôznych médií prostredníctvom sietí, ľudia najskôr kontaktovali mňa, ako starostku obce. Dovolím si Vám poradiť, že pri poruchách dodávky elektriny, vody, plynu alebo telekomunikačného spojenia, je nevyhnutné, aby prvá informácia smerovala od Vás k správcovi dotknutej siete. Pri nahlasovaní poruchy si operátor vypýta osobné údaje odberateľa, prípadne číslo odberného miesta alebo zmluvy a tiež žiada informáciu, či ste oprávnený jednať v zmluvných záležitostiach vo vzťahu k odbernému miestu. Tieto údaje, ani možnosti nie sú mne, ani zamestnancom obce prístupné. Preto je nevyhnutné pri poruchách kontaktovať najskôr dotknutého správcu. Obec je správcom vodovodu v Sile a verejného osvetlenia. V prípade ostatných porúch sa pri neprimerane dlhej dobe odstraňovania poruchy môžem pokúsiť kontaktovať kompetentných pracovníkov z pozície štatutára obce. K takejto situácii došlo, keď pri štandardnej údržbe toku Kotrbálky bolo prerušené vedenie telekomunikačného kábla. Napriek skutočnosti, že občania nahlásili podozrenie na túto príčinu poruchy, prišiel technik vybavený na odstránenie softvérovej chyby, nie na obnovenie spojenia kábla. Keď nedošlo ani po niekoľkých telefonátoch odberateľov k odstráneniu poruchy adekvátnym spôsobom, bol to dôvod, aby som ako starostka obce, mailom vyjadrujúcim rozhorčenie, kontaktovala priamo ústredie správcu. Napriek tomu, že nasledujúci deň po dni odoslania mailu bola sobota, prišiel technik, ktorý poruchu odstránil. Bez predchádzajúcich kontaktov odberateľov, by však moja aktivita nemala opodstatnenie. Dovoľte mi, poďakovať sa na tomto mieste

občanom, ktorí ochotne v prípade poruchy verejného osvetlenia, ale aj poruchy vodovodu pomáhajú svojimi možnosťami pri odstraňovaní týchto porúch.

Od vydania posledného čísla nášho občasníka sa realizoval masívny výrub stromov v priestore silského hája. V tejto súvislosti musím povedať, že výrub nenariadila obec ani k uvedenému výrubu nedala súhlas. Na plochách, ktoré sú v kategórii lesov, ako aj extraviláne všeobecne, nemá obec kompetenciu vydávať povolenie na výrub stromov. Výrub v priestore silského hája si riadi správca, ktorým sú Lesy SR.

20. júna 2012 sa v našej obci uskutočnil vývoz elektroodpadu a nebezpečného odpadu. Pravidelným problémom je, že neoprávnené osoby z vyloženého elektroodpadu vyberajú hliníkové, nerezové, či iné hodnotnejšie diely. Na území našej obce je jedinou oprávnenou firmou pre nakladanie s uvedeným odpadom firma ENVI-GEOS Nitra, ktorá zber tohto odpadu realizuje bezplatne práve vďaka tomu, že sú v ňom časti, ktoré sa dajú zhodnotiť. Ak uvedená firma bude mať len náklady na likvidáciu tejto komodity, bez možnosti zhodnotenia niektorých dielov, je pravdepodobné, že to bude mať negatívny dopad na rozpočet obce. Preto prosím o súčinnosť pri zabraňovaní neoprávneného nakladania s elektroodpadom na území našej obce. Neoprávnené osoby stačí upozorniť na možnosť kontaktovania polície.

V časti obce Sila došlo k odstráneniu poštovej schránky. K tomuto kroku došlo po štatistickom vykazovaní jej používania. Napriek snahe Pošty v Nových Sadoch, ktorá navrhovala zachovať schránku v Sile a radšej zrušiť schránku v priemyselnom parku v Čabe, bola táto schránka odstránená bez možnosti odvolania sa voči tomuto rozhodnutiu.

18. augusta 2012 nás čaká slávnostné otvorenie kaštieľa, na ktoré ste všetci srdečne pozvaní. Propagovaniu tohto podujatia budeme venovať samostatný priestor. Ja si Vám dovoľujem dať do pozornosti túto udalosť preto, lebo pri mnohých Vašich požiadavkách smerovaných k rozpočtu obce som Vás musela upozorniť na finančnú záťaž, ktorú táto rekonštrukcia pre obec predstavovala. Preto nebolo možné mnohé Vaše, často aj oprávnené požiadavky, splniť. Príďte sa pozrieť, či budete spokojní s výsledkom nášho spoločného úsilia. Privítam podnety k prevádzke kaštieľa, ktoré ju umožnia realizovať takým spôsobom, ktorý nebude guľou na nohe rozpočtu obce, ťahajúcou ho ku dnu, ale bude prínosom pre náš región. Ďakujem občanom, ktorí zareagovali na našu výzvu o poskytnutie exponátov. Tieto budeme postupne zhromažďovať, konzervovať a po získaní ucelenej kolekcie vystavovať.

Využijem priestor nášho občasníka na poďakovanie tým občanom, ktorým leží na srdci zachovávanie tradícií a kultúrnych hodnôt vidieka. Veľmi oceňujem snahu ľudí, ktorí sa angažujú pri stavaní májov. Táto aktivita nezahŕňa len radosť pri postavenom máji, ale aj prácu s prípravou tejto milej tradície. Zároveň si dovolím osloviť mladšiu generáciu, ktorá nie je angažovaná v žiadnej skupine stavajúcej máje, aby nám pomohla vylepšiť vekový priemer tým, že sa k nám pridá. Kontaktovať môžu priamo kultúrnu referentku Obecného úradu v Nových Sadoch a ona im rada poradí frontmenov jednotlivých stanovíšť. Podiel

Občasník - vydáva Obec Nové Sady, **Redakčná rada:** Emília Krčmárová, Eva Marečková, Peter Náhlik, **Grafika a výroba:** Mgr. Patrik Mareček, **Adresa redakcie:** Nové Sady 177, 951 24, tel.: 037/789 41 65, **Web: www.novesady.sk, Registračné číslo** EV 3740/09, **Tlač:** Tlačiareň ForPress

obce na tejto akcii je v poskytnutí špekáčok na jednotlivé stanovištia. Zvlášť sa chcem poďakovať za zorganizovanie stretnutia v časti obce Cerovíny pri príležitosti 100. výročia ich osídlenia. Toto milé stretnutie vytvorilo priestor na oživenie kontaktov medzi ľuďmi, na ktoré by si sami v tejto uponáhľanej dobe nenašli čas. Podiel obce bol v zabezpečení obeda pre hostí.

Oceňujem organizovanie turnajov vo futbale, volejbale a nohejbale, ktoré sa organizujú na multifunkčnom ihrisku. Opäť ide o aktivitu, ktorá sa organizuje z vlastnej iniciatívy ľudí. Podiel obce je v zvýhodnenej tarife za prenájom multifunkčného ihriska. Poďakovanie patrí aj TJ Nové Sady. Za postup nášho mužského tímu do vyššej súťaže ďakujem prezidentovi klubu, trénerovi a kapitánovi mužstva a v neposlednom rade všetkým hráčom. Netreba zabudnúť ani na prácu ľudí, ktorí viedli náš súčasný mužský tím od žiackych cez dorastenecké úspechy. Verím, že ich úspech bude veľkou motiváciou pre dorastencov aj žiakov.

Želám Vám, aby ste prichádzajúcu letnú sezónu využili nielen na aktívne zveľaďovanie záhrad, či svojich nehnuteľností, ale aj na aktívny oddych, napríklad aj prostredníctvom kultúrnych podujatí v rámci nášho regiónu.

Noc v obecnej knižnici

Jedna z posledných akcii žiakov našej školy v tomto školskom roku bola „ Nov v obecnej knižnici.“ Začala sa exkurziou v Krajskej knižnici v Nitre a aktivitami žiakov v Martinuse – kníhkupectve v obchodnom centre – Centro. Naše prvé kroky teda smerovali do Krajskej knižnice Karola Kmeťka v Nitre. V nej nám dve skvelé dámy, pracovníčky knižnice na detskom oddelení, podrobne vysvetlili, aké dôležité úlohy plní knižnica i to, ako funguje. Pri ich informáciách o knižnici nás zaujali dva dôležité údaje. V knižnici majú viac ako dvestotisíc kníh a podľa tzv. prírastkového čísla bolo v knižnici doteraz viac ako štyristotisíc kníh. Mnohé z nich by sme už márne hľadali, pretože stálym používaním sa znehodnotili a museli byť vyradené, no samotné prírastkové číslo pokračuje ďalej a každou novou zakúpenou knihou sa zväčšuje. Po prednáške o fungovaní knižnice nasledovala krátka exkurzia po detskom oddelení a po nej sme sa vďaka pútavému rozprávaniu druhej z dám preniesli do 19. storočia a sledovali sme životný osud významného francúzskeho spisovateľa, zakladateľa vedecko-fantastického románu, autora viac ako osemdesiatich strhujúcich románov plných dobrodružstva, napätia, no najmä záhadných prístrojov a zariadení, o ktorých mohli ľudia v jeho dobe naozaj len snívať. To, o čom tento autor písal, jeho súčasníci pokladali za nezmysel, dokonca za výplod chorého rozumu. Dnes by sa isto veľmi divili, pretože veľa z toho, čo Jules Verne vo svojich románoch napísal, sa stalo skutočnosťou. Človek bol na Mesiaci (Cesta na Mesiac), človek pokoril nebo (Päť týždňov v balóne, Robur dobyvateľ), človek prebádal morské dno (Kapitán Nemo). Verneovky sa i dnes tešia veľkej obľube a na detskom oddelení patria k top knihám, ktoré sa požičiavajú najčastejšie. Po prednáškach nasledovala malá prehliadka knižnice. Videli sme najväčšiu i najmenšiu knižku v knižnici, navštívili sme všetky, verejnosti prístupné miesta, ale najviac nás očarilo hudobné oddelenie, kde sme mali možnosť prezrieť si knihy napísané pre nevidiacich čitateľov. Po rozlúčke v krajskej knižnici sme kráčali za ďalším dobrodružstvom. Kníhkupectvo Martinus nás privítalo svojou pokojnou atmosférou, vôňou nových kníh a osobne nás privítala pani vedúca Bátovská. Porozprávala nám o histórii kníhkupectva, živote knihy od jej príchodu do predajne až po jej odchod v taške nového majiteľa. Táto pútavá prednáška bola spojená s aktivitami, v ktorých sa žiaci zmenili na zamestnancov kníhkupectva, vyhľadávali zadané knižné tituly, upravovali knihy na policiach a tí, ktorí si trúfli, mohli za pokladňou obslúžiť zákazníkov, samozrejme pod odborným dohľadom riadnych zamestnancov kníhkupectva. Z Martinusu sme si odnášali príjemné zážitky a tiež aj knižné pexeso, ktoré získal každý, kto sa do aktivít zapojil. Nitru sme opustili o pol štvrtej a pred nami bolo asi najväčšie dobrodružstvo. Vraví sa, že po polnoci hračky ožívajú, a rovnako je vraj i s hrdinami kníh. Aby sme zistili, či to je naozaj pravda, strávili sme noc v našej obecnej knižnici. Čas do polnoci sme trávili rôznymi aktivitami. Prácne, ako kedysi mnísi v kláštoroch sme prepisovali texty z kníh, niektorí sa pokúšali napodobniť tajnú metódu písania od Leonarda da Vinciho. Niektorých zlákal starý písací stroj a niekoľko riadkov si vyskúšali aj napísať. Množstvo preklepov a ťažké opravovanie chýb priviedlo viacerých k zisteniu, že počítač je mnohonásobne lepší. Ďalší si vybrali cudzojazyčné slovníky a zisťovali, ako sa niektoré slová povedia v rôznych jazykoch. Mnohé zistenia vyvolali dlhotrvajúcu vlnu smiechu. Vo chvíľach oddychu sme si pozreli pár filmov. Polnoc prešla, no žiadnych oživených hrdinov z kníh sa nám nepodarilo zazrieť. S nádejou na úspech sme sa rozhodli počkať do tretej hodiny ranej, no keď sa nič nedialo, naskákali sme do spacích vakov a o pár minút sme pokojne, nikým a ničím nerušení, odfukovali. Ráno nás prebudilo príjemné slnečné počasie, no najmä nákupný ruch obyvateľstva v susedných potravinách. Po spoločných raňajkách a množstve zážitkov z predchádzajúceho dňa sa naša spoločnosť rozišla do svojich domovov.

Mgr. Mário Ručkay

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

(od 20. decembra 2011)

Blahoželáme mladomanželom

Róbert Sipina – Gabriela Poništová
Ing. Ľubomír Solgaj – Ing. Miriam Líšková
Viktor Hlavačka – Mária Danišová

Prišli na svet

Filip Hattaš
Filip Michal Klampár
Patrik Rusnák

Naši noví obyvatelia

Katarína Domaníková,
Kristína Domaníková,
Lucia Domaníková,
Tomáš Jobek,
Jana Jobeková,
Nina Jobeková,
Miroslav Fačkovec,
Ladislav Krčmár,
Peter Bartoš,
Zuzana Bartošová,
Zuzana Nouzáková,
Stanislav Nouzák
Erika Fábryová

Navždy nás opustili

Katarína Líšková,
Ján Slivka,
Marián Dolný,
Štefánia Osuská,
Vincent Hraška,
Alžbeta Reptová,
Mária Patylová,
Ján Talapka,
Štefan Krčmár st.,
Štefánia Nižňanská,
Emília Muziková
Milan Krchniak

E. Pavlovičová

Cesta za kultúrou

Členovia COOP Jednoty a Slovenského Červeného kríža navštívili 28. apríla 2012 divadelné predstavenie Pýcha a predsudok v Divadle Andreja Bagara v Nitre. Je to dramatizácia rovnomenného románu Jane Austen.

Hoci sa dej hry odohráva v 19. storočí, hlavná myšlienka je aktuálna aj v súčasnosti. Na anglickom vidieku žije rodina „z vyššej spoločnosti“. Má 5 dcér, všetky súce na vydaj. Najmä matke leží na srdci, aby ich vydala čím skôr, čo najvýhodnejšie, hlavne za bohatých ženíchov. Otec je skôr tichým pozorovateľom udalostí, občas ich vtipne a ironicky komentuje. Dej sa rozvíja najmä okolo najstaršej dcéry. Je inteligentná, bystrá, vtipná a pohotová. No dlhšie jej trvá, kým pochopí, že bohatý, povýšenecký mladík, ktorý sa k dámam nespráva práve ústretovo, je pre ňu vlastne ten pravý.

Dej bol nenáročný, dobre sme sa bavili na vtipných výrokoch postáv, nešetrili sme potleskom za pekné výkony hercov. Okrem nitrianskych hercov v hre účinkoval aj bratislavský herec Tomáš Maštalír.

Spokojné boli aj organizátorky akcie, pretože o vstupenky bol veľký záujem nielen z radov členov organizácií. Návštevou tohto divadelného predstavenia sme príjemne zakončili posledný aprílový týždeň. Vycestovať za kultúrou sa nám oplatilo aj tentokrát.

Mgr. Valéria Fúsková

Deň detských radostí

Medzinárodný deň detí sme v tomto roku oslávili s malým odkladom, a tak si nás veselé disciplíny počkali do soboty 9. júna. Všetci sme s nádejou vzhliadali k oblohe a hľadali slniečko. Aj keď bolo na slnečné lúče skúpe, všetko dopadlo na jednotku. Podujatie sme spoločne odštartovali o 13-tej hodine, a už sme len súťažili, súťažili a súťažili. Tento rok sme si mohli vyskúšať až 15 disciplín, ktoré preverili našu kondíciu aj um. Za vybojované „Slonady" na nás čakalo v bufetoch množstvo sladkých dobrôt a hračiek. Tento ročník bol výnimočný ešte čímsi – nedostatok slniečka niektoré deti odradil a neprišli medzi nás. Na konci súťažného zápolenia sa nebo rozhodlo, že musíme všetci ešte podrásť a tak začalo pršať. Ani to niektoré deti neodradilo. Zatancovali sme si so strašidielkami a splnili si tak svoj detský sen. Veď ruku na srdce, kto z Vás už ako malý netúžil len tak behať v daždi a radovať sa? Na deň detí je však všetko dovolené. Za všetky deti ďakujem celému organizačnému tímu a tiež skvelým tatinom a maminám, ktorí nenechali svoje deti sedieť doma.

Mgr. Zuzka Jančovičová

Ďakujeme sponzorom podujatia MDD

Stavebniny STAVIVO, Nové Sady
RUBIKON SLOVAKIA, Pohostinstvo, prevádzka Nové Sady
RETIC s. r. o., Nové Sady
I.N.I., s.r.o., Nové Sady
Denný bar u „Kamzíka", Marián Pristaš, Nové Sady
KLAMPIARSTVO, Karol Černický, Nové Sady
Ps comp, Patrik Matušík, Nové Sady
Kvetinárstvo, Lenka Staňová, Nové Sady
Krajčírstvo, Miriam Balúchová, Nové Sady
PORS ZP, Výroba nástrojov, Čab
Lekáreň ALFA - OMEGA, Mgr. Široká, Nové Sady
Oriflame, A. Maruniaková, Nové Sady
Podujatie finančne podporil Nitriansky samosprávny kraj

Deň matiek sme oslávili spevom

História tohto dňa siaha až späť k antike. V starovekom Grécku oslavovali ženy ako osoby, ktoré boli darcom života už pred našim letopočtom. V novodobom pomýšľaní sa Deň matiek dostal do povedomia až začiatkom 20. storočia a to vďaka Anne Marie Jarvisovej. Po smrti svojej matky začala s kampaňou, aby dosiahla vyhlásenie dňa venovaného matkám. Po uplynutí dvoch rokov sa už tento sviatok oslavoval v 45 štátoch Spojených štátov amerických. Táto iniciatíva vyústila do oficiálneho vyhlásenia druhej májovej nedele za Deň matiek. Tento dátum prijali aj všetky krajiny sveta. V Československu sa deň matiek začal oslavovať v roku 1923 a to zásluhou dcéry prezidenta Masaryka, Alici. Potom boli oslavy Dňa matiek zrušené na nejaký čas a znova obnovené len po nežnej revolúcii a odvtedy sa tento sviatok oslavuje každú druhú májovú nedeľu. V každodennom zhone, plnom povinností si veľakrát neuvedomujeme, ako sa striedajú dni so sviatkami, ale je jeden, na ktorý by sme nemali nikdy zabudnúť, a tým je deň našich najbližších a najdrahších bytostí.

Toto slovo zaznie z úst malého dieťaťa často ako prvé. Dáva zmysel už aj malému dieťaťu, aj keď mu ešte úplne jasné iné slová nie sú. Mama znamená istotu, lásku a porozumenie. Oslavu Dňa matiek sme spojili s akciou, ktorá u nás v minulosti prebiehala v májových dňoch, a ktorú sa nám, dúfame, podarilo znova oživiť. Išlo o súťaž v spievaní piesní, ktorá niesla názov „Spievanky". Slávnostný deň našich mamičiek a babičiek sme si teda pripomenuli pekným programom plným pesničiek, tancov a básničiek. Týmto programom sme našim mamám pripravili milé popoludnie, vyčarili šťastný úsmev na ich tvárach, no najmä ukázali našu vďaku za ich lásku, porozumenie a obetavosť.

Mgr. Mário Ručkay

Novosadské fašiangy v novom šate

Tento rok sa fašiangové oslavy v Nových Sadoch niesli v celkom novom šate. Obliekli sme im kabát veselý, ako sa na fašiangy patrí. Pridali sme naň aj chutné gombíčky, v podobe pravej fašiangovej zabíjačky. Od skorého rána, 28. januára, vládol v okolí obecného úradu čulý ruch. Všetky ruky a nohy pracovali, aby z mäska včas vznikli chutné dobroty. Vôňa a veselá hudba postupne prilákala stále viac zvedavcov, ktorí sa mohli počas celého dňa prizerať, ako taká pravá domáca zabíjačka prebieha. Poobede sme sa spoločne pustili do ochutnávok jaterničiek, klobások, „cigánskej“, oškvarkov a voňavej zabíjačkovej kapustnice. Sladkým maškrtníkom zase ulahodili naše šikovné ženy Ingeliová, Náhliková a Novotná, ktoré nám napiekli tradičné šišky, fánky aj trdelníky. Aby sa nám dobroty ľahko hrdlom šmýkali, na výber bol teplučký čaj i varené vínko. Po zimnom období nám všetkým veľmi dobre padlo v krásnom slnečnom počasí stretnúť priateľov a známych, porozprávať sa i zabaviť. Januárové dni sú bohužiaľ krátke, a tak po veselej nôte folklórnych súborov Lúč a Čabanka, sme za vzlykov prítomných, našu milú basičku pochovali. Za krásny deň takto dodatočne ďakujeme všetkým pomocníkom, ktorí sa na organizovaní podujatia zúčastnili.

Mgr. Zuzka Jančovičová

Pelikánik ukončil gazdovanie zimy

Dva týždne pred Veľkou nocou sa deti z Pelikánika vychystali nadobro ukončiť zimu v Nových Sadoch, a to symbolickým spálením zimy v podobe slamenej figuríny – Moreny. Aby jej nebolo až tak smutno, tak sa deti nielen krásne vyobliekali, ale Morene na cestu zaspievali pieseň: „Nesieme vám toto leto i zelený háj. Daj že nám, daj že nám, dobrô šťastia daj“. Pred hodením z mosta bola Morena odstrojená, podpálená a hodená do potoka Radošinka. „Morena, Morena heš, do potoka bež“. Takto si boli istí, že sa zima už nevráti, a do Nových Sadov môže prísť dlho očakávaná jar, ktorá vymetie zimu, choroby, prinesie život a prosperitu celej dedine.

Mgr. Anna Margetínová

Na ceste za slovenským zlatom ...

Na ceste k spoznávaniu Slovenska sme si vybrali dve historické banské mestá: Banskú Štiavnicu a Kremnicu. Od rána nás na ceste sprevádzala azúrová obloha a slniečko, kam len oči dovideli. Viezli sme sa luxusným autobusom, kilometre na diaľnici ubiehali jedna báseň. Čo viac sme si mohli priať? Azda len skvelú partiu ľudí, ktorá ako sa rýchlo ukázalo, tiež nesklamala.

V Banskej Štiavnici nás ako prvá čakala prehliadka známeho „Múzea vo Svätom Antone“. Na svoje si prišli všetci. Deti obdivovali vypreparované zvieratká, ženy krásne nábytky a šaty, no a naši chlapi ako inak – poľovnícke trofeje. Ďalšie naše kroky smerovali do centra Banskej Štiavnice, na prehliadku „Banskoštiavnického betlehema“. Po prehliadke prišiel čas doplniť energiu a tak sme sa rozišli do okolitých reštaurácií a krčmičiek, vychutnať miestne špeciality. Milo nás prekvapil zraz motorkárov, ktorý sme neočakávali. Našim mužom pri pohľade na nablýskané „krásavice“ razom zneženeli pohľady. A tak sme ich radšej uniesli späť do autobusu. Čakala nás predsa ďalšia zastávka - v „zlatej“ Kremnici.

Tu sme zavítali do „Múzea mincí a medailí“, kde sme sa na chvíľku stali baníkmi, obdivovali zlatú tehlu a s nostalgiou aj našu bývalú slovenskú menu. Z múzea sme „po schodoch, po schodoch, po schodoch“ vyšli na Mestský hrad. V areáli hradu sme sa schladili v Kostole svätej Kataríny, kde nám naše deti s pani sprievodkyňou zahrali legendu o Šašovskom pánovi a objavení zlata v Kremnici. Prezreli sme si ešte hradný Karner, ktorý bol zároveň našou poslednou kultúrnou zastávkou pred cestou domov.

Po ochutnávke miestnej zmrzliny a spoločnej fotografii, sme sa „nalodili“, a za sprievodu harmoniky Rasťa Slivku „plávali“ späť do Nových Sadov. Po takom skvelom dni sa lúčilo naozaj veľmi ťažko, utešuje nás však myšlienka, že o rok sa stretneme znovu na ceste po našom krásnom Slovensku.

Mgr. Zuzka Jančovičová

Putovanie po Európe

O máji väčšinou hovoríme ako o mesiaci lásky. Pre mňa sa tento mesiac niesol v znamení poznávania. So spoločnosťou Milana Rastislava Štefánika som sa zúčastnila zájazdu po Európe. Navštívili sme Rakúsko, Švajčiarsko, Francúzsko, Taliansko, Monako, Slovinsko.

Trasa merala takmer 4 000 kilometrov, ale stálo to za námahu. Spomeniem len niektoré miesta, ktoré sme navštívili a na mňa najviac zapôsobili. V Rakúsku Oetz, fantasticky krásne horské prostredie, jazero Mondsse – tradičné odpočívadlo pre všetkých „pútnikov“. Švajčiarsko so svojím hlavným mestom Bern a jeho krásnymi historickými budovami, Einsteinovým domom. Symbolom mesta je medveď, podľa ktorého dostalo aj meno. Ďalšie švajčiarske mesto Montreux ma zaujalo svojou príjemnou stredomorskou klímou a osobnosťami, ktoré boli s týmto mestom spojené: Freddye Mercury (má tam aj sochu) tu nahral so skupinou Queen svoj posledný album pod názvom „Made in Heaven“. Mesto učarovalo aj CH. Chaplinovi, cisárovnej Sissi, skladateľovi Igorovi Stravinskému a mnohým spisovateľom (napr. Nabokov).

Vo Francúzku sme sa ubytovali v známom turistickom centre Chamonix pod Mont Blancom. Náš program bol zameraný

na turistiku a samozrejme, že sme nezabudli na významnú osobnosť našich dejín M. R. Štefánika, ktorý tu pôsobil na observatóriu a niekoľkokrát zdolal Mont Blanc. Druhé najväčšie francúzske mesto Marseille je najdôležitejším mestom celého juhu, významný prístav, centrum priemyslu a viacerých univerzít. Avignon zaujme návštevníka svojím presláveným „polo-mostom“, pápežským palácom, stredovekými hradbami a uličkami, múzeami, štvorcovým námestím s platanmi a ako suvenír si treba odniesť provensálske bylinky. Navštívili sme aj mestečko Paulhan, v ktorom sa nachádza socha letca. Až v roku 1980 československý novinár v tejto soche identifikoval generála M. R. Štefánika. Vďaka tomuto objavu sa vedenie mesta nakontaktovalo na Brezovú pod Bradlom, kde sa nachádza mohyla. Obe tieto mestečká uzatvorili dohodu o partnerstve a v súčasnosti rozšírili spoluprácu na rozvoj kultúry a výmeny skúseností z viacerých oblastí. Obyvatelia nás veľmi milo privítali a spoločne sme položili veniec k soche M. R. Štefánika.

Program v Monte Carlo bol zameraný na prehliadku mesta, kde na každom kroku vidieť nesmierne bohatstvo, krásu a čistotu.

Talianske mesto Janov je veľmi preľudnené. Zaujme návštevníka úzkymi uličkami, prístavom, sochou Krištofa Kolumba. Ďalšia naša cesta viedla cez Bresciu, San Dona di Piave do Lignana Sabbiadoro. Pekné prímorské mesto, ale jeho pláže ešte zívali prázdnotou a prípravou na letnú sezónu.

V Slovinsku sme sa zastavili v hlavnom meste Ľubľana. Historické budovy, čistota, poriadok a milý personál v kaviarničke nám príjemne zdvihli náladu.

Domov sme dorazili plní dojmov a túžbou znovu sa na niektoré miesta vrátiť.

Mgr. Blažena Mesárošová

Potulky históriou

Marcové slnko lákavo svietilo do učební a tak sme ich zatvorili, nasadli do autobusu a išli sme si na vlastné oči pozrieť do Vojenského historického múzea v Piešťanoch lietadlo Caproni CA 33, v ktorom sa na cestu do vlasti vydal v roku 1919 generál M. R. Štefánik. Tragické dejinné udalosti dvoch svetových vojen nám priblížil nielen lektor múzea, ale aj nemí svedkovia, vojenská bojová technika.

To, že na Slovensku sa rodili alebo pôsobili vynikajúci diplomati, dokázal nielen obratný Štefánik, ale aj bývalí majitelia kaštieľa v Oponiciach, Apponyiovci. Pôsobili v európskych diplomatických službách alebo vo významných funkciách na viedenskom dvore. V 18. storočí jeden z nich vybudoval knižnicu, ktorá sa stala slávnou po celej Európe. V kaštieli sa schádzali vzdelané hlavy, ale aj vyberaná európska smotánka. Uprostred nemecko-francúzsko-anglickej konverzácie sa listovalo v súkromnej korešpondencii francúzskych kráľov alebo v dielach zo 16. storočia, čítali sa romány nemeckých majstrov pera. Na návšteve sa tu ocitol aj majiteľ náhrdelníka Srdce oceánu, známeho z filmu Titanic. On sám plavbu prežil, jeho náhrdelník leží dodnes na dne oceánu. Na monumentálnom klavíri hrala a potom na ňom tancovala a spievala hudobná ikona začiatku minulého storočia Josephine Bakerová.

O kaštieli vieme oveľa viac, vdychovali sme jedinečnú atmosféru stojac na monumentálnom schodišti, ktoré sa nemusí hanbiť pred tým, ktoré poznáme z internátnej školy Harryho Pottera. Sugestívne rozprávanie lektora by sme vydržali počúvať aj dlhšie, ale čaro knižnice sme si v mysliach aj srdciach odniesli natrvalo. Tomuto miestu podľahnete, a to nemusíte byť ani vášnivý čitateľ!

Nevšedne teplý máj nás vylákal najskôr po stopách pustovníka Svorada. Napili sme sa z poňom pomenovaného prameňa, preskúmali jeho jaskyňu a potom sme sa oddávali dojmom sediac vo večernom súmraku na stráni nad jaskyňou. Druhý deň sme vyplnili prechádzkou k románskemu kostolíku z polovice 11. storočia nad obcou Drážovce. Malebnosť miesta a prekrásny výhľad boli odmenou aj pre tých menej zdatných turistov, ktorí sa prechádzky obávali.

Podvečerné víťazstvo nad našimi najväčšími hokejovými rivalmi Čechmi sme si netradične užívali prechádzkou po Nitre plnej nadšených fanúšikov. Zdravili sa nielen ľudia pokrikom, ale pridali sa trúbením aj autá, autobusy MHD, taxikári. Skvelý hokejový ošiaľ. Kedy sa zopakuje?

Osláviť Deň detí netradičným spôsobom sme sa vybrali do najmenšieho mesta na Slovensku – Modrý Kameň. V stredovekom hrade nad mestom bola pripravená akcia Stredoveký deň detí a my sme to chceli zažiť. Na nádvorí si po nás prišiel mladý rytier, ktorý nás uviedol do stredovekého sveta. Najskôr sme si skúšali obratnosť a šikovnosť s rôznymi pomôckami a prekážkami. Nechýbali chodúle, meče, luky a iné netradičné zbrane, ba ani baranidlo, ktorým sme vyvalili zatvorenú bránu do hradu. Bolo treba preukázať aj odvahu, rovnako tímovú spoluprácu. Po úspešnom absolvovaní všetkých zastávok a splnení aj poslednej úlohy sme porazili draka a oslobodili princeznú. Sám hradný pán, gróf Balaša, nám osobne poďakoval a všetkých v hradnej kaplnke slávnostne pasoval do šľachtického stavu. Stredoveký certifikát o tom, že sme sa vrátili ako šľachtici a šľachtičné Rádu Bieleho kríža, bude zdobiť priestory našej základnej školy. O čo jednoduchšie sa nám teraz o tejto dobe bude učiť, keď sme si to zažili na vlastnej koži.

Bonusom k nevšednému zážitku bolo jedinečné Múzeum hračiek a bábok, ktoré je lákadlom hradu Modrý Kameň. Obaja dejepisári, Ručkay aj Tisovská, tu našli hračky svojho detstva. Ich žiaci na ne len neveriaco pozerali. Najdlhšie sme sa zdržali pri dinosaurovi a v iluminačnej miestnosti. Viac neprezradíme, choďte sa pozrieť, neoľutujete.

PaedDr. Edita Tisovská

Boli sme na výlete

Liptovský Ján je vstupnou bránou do Jánskej doliny, bohatej na prírodné krásy, jaskyne, flóru, faunu, termálne vody a minerálne pramene. Zároveň je známym rekreačným a turistickým miestom vhodným na zimné a letné rekreačné pobyty.

Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1327 a je oddávna známa svojimi minerálnymi prameňmi. Ako liečivé boli známe už v 14. storočí. Termálna voda má dokázateľne liečivé účinky, lieči kožné choroby, choroby pohybových ústrojov, látkovej výmeny, ženské, nervové ba aj choroby srdca a ciev.

Mnoho ľudí chodí do Liptovského Jána práve zo zdravotných dôvodov. To ale nebolo cieľom dvadsiatich dvoch deviatakov, ktorí si toto malebné miesto vybrali ako cieľ koncoročného výletu. Cesta rýchlikom bola pre mnohých úplne novým zážitkom. Presun až do Liptovského Jána prebehol bez väčších problémov. Tie začali až po vystúpení z autobusu. Keďže niektorí už v penzióne Limba boli, zaujali postavenie vodcov a určili smer – opačný...! Po pätnástich minútach chôdze sme použili telefón a zavolali „SOS“ na ubytovňu. Záchranná akcia mohla začať. Ubytovanie nemalo chybu! Program nám spestrili aj majstrovstvá sveta v hokeji. Fandiť spoločne pri veľkej obrazovke bolo čosi nezabudnuteľné...

Museli sme zvládnuť hodinu cesty rezkým krokom, aby sme sa dostali do Stanišovskej jaskyne. Je zvláštna tým, že v nej dodnes nie je žiadne osvetlenie. Dostali sme čelenky s lampášikmi, ktorými sme si svietili nielen pod nohy, ale aj na všetku tú krásu, ktorá nás obklopovala. Vypadali sme ako roj svätojánskych mušiek.

Byť v Liptovskom Jáne a nevyskúšať termálnu vodu, to sme nemohli dopustiť! Takže sme si vyskúšali „Kaďu“ – miesto, kde vyviera prameň a boli sme si zaplávať v krytej plavárni s termálnou vodou. Samozrejme nechýbala ani opekačka a diskotéka. Ale to, čo na nás urobilo najväčší dojem, bola nádherná príroda, ktorá nás obklopovala.

PaedDr. Jana Slobodová

Novosadská kvapka krvi

Základná škola s materskou školou v Nových Sadoch v úzkej spolupráci s organizáciami Slovenského Červeného kríža v Nových Sadoch, Šuriankach, Čabe a darcami krvi z Malého Záluzia zorganizovala odber krvi pod názvom Novosadská vianočná kvapka krvi, ktorý sa uskutočnil v priestoroch základnej školy.

Odberu sa zúčastnilo 34 darcov vo veku od 20 do 60 rokov. Týmto nultým ročníkom sme založili krásnu humanitnú tradíciu, v ktorej všetci účastníci darovali ten najkrajší a najvzácnejší darček, životodarnú ľudskú tekutinu – svoju krv. Aj touto cestou by sme sa chceli poďakovať všetkým darcom, ktorí sa tejto humanitnej akcie zúčastnili. Boli to: **Martin Peško, Jana Numaniová, Peter Plesník, Silvia Valušková, Ivan Valuška, Dagmar Miklová, Silvia Kondvárová, Juraj Kováč, Viera Plaštiaková, Katarína Kováčová, Gabriela Petríková, Matúš Sliška, Mária Mokráňová, Peter Novotný, Daniel Solgaj, Emília Krčmárová, Štefan Hotový, Roman Hraška, Peter Činčura, Iveta Činčurová, Darina Miškovicová, Pavel Miškovic, Peter Galbavý, Juraj Repka st., Ľubomír Čapek, Mária Boguská, Miroslava Pavčírová, Martina Zitová, Matej Černický, Augustín Hurta.** Do tejto krásnej humánnej akcie sa zapojili i naši pedagógovia, ktorí takmer pollitrákom svojej krvi tiež prispeli k zdarnému priebehu celej akcie. Boli to: **Eva Mažárová, Juraj Pénzeš, Miriam Sollárová, Mário Ručkay.**

Oznamujeme všetkým darcom krvi, že I. ročník **Novosadskej vianočnej kvapky krvi** sa uskutoční 10. decembra 2012 opäť na pôde Základnej školy v Nových Sadoch.

Mgr. Mário Ručkay

Všetci, ktorým nie je naše životné prostredie ľahostajné, dobre vedia, že 22. apríl je venovaný našej planéte a životu na nej. Isto sa zhodneme, že naša planéta je neskutočne krásne miesto vo vesmíre. Na internete je množstvo prezentácií, videí s témou krásy našej Zeme, no len málo videí a prezentácií sa venuje aj témam o znečisťovaní životného prostredia, o globálnych problémoch, ktoré majú obrovský dosah na prostredie, v ktorom človek žije.

Naša škola sa v tomto roku zapojila do výzvy „VYČISTIME SI SLOVENSKO“. Išlo o akciu podporovanú Ministerstvom životného prostredia SR, cieľom ktorej bolo porozhliadnuť sa po svojom okolí a odpad, ktorý sa váľa na každom kroku pekne-krásne nasmerovať do smetných nádob, teda tam, kam patrí. Žiaci druhého stupňa sa teda chopili vriec, rukavíc a s odpadom vo zvolených lokalitách obce riadne zatočili. Celkovo sa žiakom podarilo nazbierať 15 vriec odpadu (plastové i sklené fľaše, papiere, plasty, plechovky atď.). Niektorí zo žiakov krútili hlavami nad tým, kde všade sú ľudia schopní urobiť čiernu skládku. Presvedčili sa o tom v lokalite bývalého židovského cintorína, kde našli nielen biologický odpad, ale aj staré textílie, plasty, hrdzavé plechy a železo. Svojou činnosťou žiaci vyčistili veľkú časť obce a mnohí pochopili i to, že keby sme sa všetci správali rovnako ako tí, ktorí skládky a odpad odhodili kde ich napadlo, naša Zem by sa podobala na jednu obrovskú skládku a krásne miesta na Zemi by boli naozaj už len v prezentáciách a videách na internete.

Mgr. Mário Ručkay

Celoslovenské testovanie žiakov 9. ročníka základných škôl

Celoslovenské certifikačné testovanie žiakov 9. ročníka základných škôl pod názvom Testovanie 9 – 2012 sa uskutočnilo 14. marca 2012 z predmetov matematika, slovenský jazyk a literatúra. Cieľom testovania je získať obraz o výkonoch žiakov na výstupe zo základnej školy, porovnať ich výkony v testoch a poskytnúť školám spätnú väzbu a komplexnejší obraz o testovaných predmetoch, ktorý môže pomôcť pri skvalitňovaní vzdelávania. Výsledok žiaka slúži ako podklad pre prijímacie skúšky na stredné školy. Pri testovaní sa používajú tzv. NR testy (rozlišovacie, porovnávacie testy, testy relatívneho výkonu), ktoré sa využívajú v meraniach veľkého rozsahu na štandardizované testovanie, napríklad na výstupe zo základnej školy. Tieto testy rozdeľujú žiakov podľa úspešnosti do poradia vyjadreného v percentile.

V školskom roku 2011/2012 sa testovania zúčastnilo 24 žiakov našej školy. Zo slovenského jazyka a literatúry skončili v celoslovenskom priemere. Tieto výsledky však mohli byť aj lepšie. Najväčšie problémy žiakom spôsobovali otázky zamerané na čítanie s porozumením. Tým sa opäť dokázalo, že žiaci nemajú záujem o čítanie kníh, nerozmýšľajú nad prečítaným, majú malú slovnú zásobu. Väčšinu času venujú počítačovým hrám. Najlepšie výsledky zo slovenského jazyka a literatúry dosiahli Matej Šmitala, Peter Nagy, Lucia Maglódivá, Martina Hudecová, Erik Báleš a Viktor Šmitala. Vedieť čítať s porozumením je predpokladom aj na úspešné riešenie mnohých matematických úloh. To bol pre žiakov problém aj pri zvládnutí niektorých príkladov. V matematike najlepšie bodové ohodnotenie dosiahli Erik Báleš, Lucia Turanová, Matúš Rybanský, Marcel Šiko a Matej Šmitala.

Všetci žiaci deviatej triedy boli prijatí na vybrané stredné a učňovské školy. Prajeme im veľa šťastia a úspechov v novej etape ich života!

PaedDr. Jana Slobodová

Nové Sady očami našich piatakov

Na hodinách regionálneho dejepisu sa oboznamujeme s históriou i súčasnosťou našich obcí. Výsledky nášho spoznávania vieme my piataci vďaka našej tvorivosti a umeleckému cíteniu pretaviť do projektov, ktoré chytia za srdce nejedného občana našej obce. Zatiaľ posledným bol projekt pod názvom „Nové Sady očami piatakov“. Podrobne sme v ňom zmapovali históriu a súčasnosť našej obce, poukázali sme na kultúrne pamiatky, historické budovy, ktoré by mal každý z obyvateľov našej obce poznať. Svoje tvorivé nadanie sme formou výstavky na Obecnom úrade v Nových Sadoch sprostredkovali aj ostatným občanom. Výstavka sa stretla s veľkým záujmom občanov, ktorí sa i vďaka našim prácam dozvedeli viac o svojej obci.

Mgr. Mário Ručkay

Slávny cirkus u nás

Do mesta zavítal slávny cirkus. Divé zvieratá, šialené kúsky artistov vysoko nad našimi hlavami, hadia žena, ktorá vám vyrazí dych svojím číslom, keď si naozaj myslíte, že jej odstránili chrbticu a mnoho ďalších atrakcií, čo ponúka tajomné šapito. Nie každý z nás sa vo svojom detstve dostal na cirkusové vystúpenie v manéži, priamo pod šapito niektorého slávneho cirkusu. Našťastie existujú skupiny ľudí, ktorí dokážu atmosféru cirkusových predstavení priniesť až k nám. Aj našu školu navštívila jedna skvelá artistická skupina, ktorá priniesla so sebou úžasné, niekedy i dych vyrážajúce čísla a spríjemnila nám jedno dopoludnie v škole. Hoci so sebou nemali žiadne divé šelmy, dokázali na našej chodbe vytvoriť atmosféru, pripomínajúcu tú pod cirkusovým stanom. To, čo títo ľudia stvárali, ako dokázali ovládať svoje telá, ako bojovali s fyzikálnymi zákonmi, to všetko v nás vyvolávalo obdiv k ich umeniu. Ako nám neskôr prezradili, za všetkým stojí prísna disciplína, sebazapieranie, hodiny a hodiny tvrdej driny i viera prekonať i nemožné. Celkovo nás ich vystúpenie „dostalo“ a dúfame, že sa v budúcom roku k nám opäť vrátia.

Mgr. Mário Ručkay

Deň učiteľov – posedenie s dôchodcami

Deň učiteľov sa oslavuje v deň narodenia pedagóga Jána Ámosa Komenského, učiteľa národov, ktorý sa svojím dielom, názormi a pedagogickou činnosťou zaradil medzi najvýznamnejšie osobnosti svetovej pedagogiky. Jeho najzásadnejšie motto bolo „Človek sa môže stať človekom len pomocou výchovy, nie je ničím, iba tým, čím ho robí výchova“. Vypracoval systém pedagogiky ako vedy. Natoľko predstihol dobu, že škola jeho predstáv stále zostáva ideálom. Ján Amos Komenský ako prvý definoval pojem školský rok, školské prázdniny a školský týždeň. Zdôrazňoval potrebu vzdelávania všetkých bez rozdielu a význam vzdelávania v rodnom jazyku.

V tento deň prejavujeme úctu a vďaku všetkým pedagogickým pracovníkom. Mnohí z nich už ukončili aktívnu pedagogickú činnosť, ale vo svojom srdci zostávajú stále učiteľmi. Každoročne sa v našej škole uskutočňuje posedenie učiteľov – dôchodcov so súčasnými učiteľmi. Podelia sa so svojimi skúsenosťami, pozrú si zmeny, ktorými škola prešla za posledné roky. Pre mnohých je to možnosť stretnúť sa so svojimi bývalými kolegyňami a kolegami, zaspomínať si. Zaspomínať si nielen na chvíle prežité v našej škole, ale aj na tých, ktorí sa s nami už stretnúť nemôžu.

PaedDr. Jana Slobodová

Náš kamarát Santer

Kôň je zviera, ktoré svojou veľkosťou vzbudzuje rešpekt malých i veľkých. Ak ho však lepšie spoznáte zistíte, že toto nádherné zviera menom Santer skrýva v sebe veľa dobrého a užitočného. Saška Krošláková, žiačka 9. ročníka našej základnej školy, už vyše roka vlastní tohto svojho kamaráta. Jeho kúpou si splnila svoj detský sen. Obom sme veľmi vďační, že nám svojou prítomnosťou spríjemňujú chvíle v školskom klube. Okrem jazdenia sa môžu deti dozvedieť i veľa užitočných rád, ktoré sú potrebné pri chovaní a staraní sa o konského miláčika. Starostlivosť o Santera nie je jednoduchou záležitosťou na financie, ale hlavne na čas. Saške zostáva veľmi málo času na vysedávanie pri počítači, televízii i iných vymoženostiach dnešnej doby. O niekoľko dní už opustí brány našej školy, preto jej chceme popriať veľa úspechov do ďalšieho štúdia a zároveň veríme, že na nás s jej kamarátom nezabudnú a radi sa k nám niekedy opäť vrátia.

Mgr. Daniela Halvoníková

Prečo mám rád život

Vyhnúť sa možnosti drogovej závislosti možno len tak, ak nedáme drogám príležitosť. A to sa dá dosiahnuť účinnou prevenciou. Prevencia je predchádzanie drogovým závislostiam, je vždy výhodnejšia aj účinnejšia ako terapia drogových závislostí. Terapia – liečenie z drogovej závislosti – je dlhodobý zložitý proces odvykania a opätovného začlenenia sa do normálneho života a nastáva vtedy, ak prevencia nebola účinná.

V rámci prevencie drogovej závislosti sa v našej škole pracuje s doplnkovými učebnicami, premietajú sa vhodné filmy s následnou besedou, organizuje sa beseda so sudkyňou Okresného súdu v Nitre. Poslednou akciou bola 11. mája výstava žiackych prác pod názvom „Prečo som na svete rád“. Išlo o výtvarné práce žiakov základných škôl, ktorými vyjadrili svoj pozitívny vzťah k životu, ale aj odpor voči závislostiam. Nešlo len o závislosť na cigaretách, alkohole či drogách. Poukázali aj na problém dnešnej doby, problém, ktorý mnohí z nich, ako aj ich rodičia, nechcú vidieť ako problém. Je to závislosť na internete a hlavne na sociálnych sieťach.

„Mýty a fakty o závislostiach“ bol názov druhej časti akcie. Žiaci sa rozdelili do skupiniek a pod vedením skúsených psychológov besedovali o problémoch, ktoré by ich mohli priviesť až k drogám. Zaoberali sa možnosťami, ako riešiť záťažové situácie, na koho sa obrátiť, ak si s problémom sám neviem rady. Účastníci besedu hodnotili ako veľmi dobrú a podnetnú najmä preto, že nešlo len o teoretizovanie, ale o možnosť zveriť sa s problémom a hľadať cestu na jeho riešenie. Veríme, že Okresné osvetové stredisko v Nitre bude takéto akcie organizovať aj v budúcnosti.

PaedDr. Jana Slobodová

„Nebíčko v papuľke“

Chcete vedieť, čo najviac chutí deťom v škole? Predsa sladkosti! A keďže žiaci potrebujú v závere školského roka veľa energie, tak sme im tie maškrtky dopriali. Aby to však nebolo jednoduché, museli si ich sami pripraviť a museli v nich použiť mlieko alebo mliečne výrobky.

Takouto formou sme si pripomenuli v základnej škole Svetový deň mlieka (26. máj). Keďže sme to pre množstvo iných aktivít nestihli načas, zorganizovali sme 12. 6. 2012 súťaž v príprave nepečených dobrôt pod názvom „Nebíčko v papuľke“. Žiaci 5. – 9. ročníka zostavili súťažné tímy s originálnymi názvami, vybrali osvedčené recepty a mohlo sa „kuchtiť“. Súťažilo 11 družstiev a nebola núdza ani o čisto chlapčenské tímy. Všetci súťažiaci prekvapili svojou šikovnosťou. Tortičky sme cez noc nechali oddýchnuť v chladničke, a na druhý deň sme vyberali tie najkrajšie a hlavne najchutnejšie. Ak si myslíte, že ochutnávanie a hodnotenie bola tá najlepšia časť celej súťaže, veľmi sa mýlite. Nebolo ľahké vybrať víťazov, lebo komisia hodnotila nielen chuť ale aj vzhľad výrobkov. Víťazstvo napokon získal tím s názvom „Multi-tuti-fruti“ v zložení M. Miškovicová, N. Gálová, D. Kondvárová, K. Miklová, A. Halvoník, ktorí pripravili výborné tiramisu. O druhé a tretie miesto sa podelili družstvá „Superkočky v akcii“ (K. Mikulová, A. Miklová, M. Gubáňová, D. Gogová, N. Fusková) a „Šialené piatačky“ (K. Kucková, K. Gregušová, N. Gaťárová, E. Pristašová).

Ak ste pri čítaní týchto riadkov dostali chuť na niečo dobré, skúste sa inšpirovať našimi žiakmi. Víťazné recepty nájdete na webovej stránke základnej školy zsnovesady.edupage.org v časti Novinky.

Mgr. Emília Kulíšková

Rozlúčka so školou

Záver školského roka patrí i rozlúčke najstarších žiakov so školou, pedagógmi, mladšími spolužiakmi a priateľmi. Každoročne so spevom na perách deviataci prechádzajú jednotlivými triedami, aby sa rozlúčili a popritom zasypávajú žiakov cukríkmi, aby na nich spomínali len v dobrom. Deviataci symbolicky odovzdávajú štafetu najstarších žiakov na škole ôsmakom, ktorí by mali v novom školskom roku pokračovať v povinnostiach, ktoré najstarší na škole plnia. Ochraňovať slabších, pomáhať spolužiakom, byť príkladom pre mladších žiakov.

V tomto školskom roku sme sa lúčili s deviatakmi, ktorí boli veľmi kreatívni, ochotní pomôcť i na úkor vlastného voľného času. Dalo sa na nich spoľahnúť vo veciach zabezpečovania servisu pri výchovných koncertoch, aktívne sa zúčastňovali kultúrnych akcií a vedeli priložiť ruku k dielu. Ku koncu sa im už síce príliš nechcelo pracovať na pôde vzdelávania, pretože viacerí už snívali svoje stredoškolské sny a premýšľali ako prežiť svoje posledné „základácke" prázdniny. Deviatacké účinkovanie sa skončilo rozlúčkovým večierkom, ktorý bol bodkou za ich deväťročnou existenciou v základnej škole. Posledné vysvedčenie a život študentov stredných škôl im otvára svoju náruč. Ponúka im voľnosť, no má i svoje nástrahy. Na ich ceste im prajeme veľa šťastia, úspechov a vždy len tú správnu voľbu.

Mgr. Mário Ručkay

Graffiti 2012

Graffiti ako moderné umenie sa postupne prepracovalo zo západnej civilizácie i do nášho každodenného života. Teraz nemáme na mysli miesta vyhradené na obrazy pouličných autorov, ktorí rešpektujú stanovené pravidlá a svojimi dielami nepoškodzujú historické či iné budovy v našich mestách, vlakové súpravy, či autobusy. Hovoríme teraz o tých, ktorí bez mihnutia oka, z frajeriny nastriekajú nezmyselnú čarbanicu na čerstvo namaľovaný panelák, zrekonštruovanú fasádu historickej budovy.

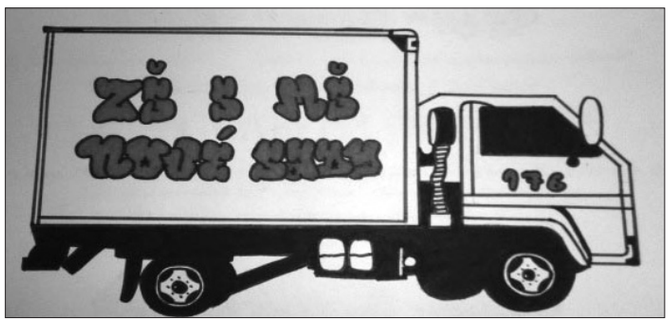
Vyčistenie takto počmáranej fasády stojí niekoľko stoviek eur a v prípade usvedčenia ho musí uhradiť autor, prípadne jeho rodičia. S graffiti skúšali bojovať viaceré slovenské mestá. Boj bol však márny. Spásonosná myšlienka však prišla v podobe vyčlenenia verejných plôch, na ktoré sa autori novodobého umenia môžu spokojne a hlavne beztrestne realizovať. V mnohých našich mestách tak vznikli zóny s graffiti kresbami a aj počas majstrovstiev sveta v hokeji na Slovensku v roku 2011 boli obrazy s témou hokeja prostriedkom ako upútať pozornosť návštevníkov, či zakryť to, čo sa nestihlo upraviť.

V dňoch od 6. do 17. februára 2012 sa žiaci našej školy mohli zapojiť do súťaže o najkrajší graffiti obrázok. Celoškolské hlasovanie, ktoré prebehlo počas veľkých prestávok nám určilo víťaznú prácu.

O víťazovi súťaže hlasovala aj odborná porota z pedagógov, ktorá vybrala tri najkrajšie práce a ich autorov i náležite odmenila. Na prvom mieste sa umiestnilo dielko od Šimona Lamperta zo 7. A. Druhé miesto obsadila so svojou prácou Mária Chovancová zo 7. B.Tretí najlepší obrázok patril Martinovi Kukučkovi zo 7. A.

Víťazom prvého ročníka tejto súťaže srdečne gratulujeme a zároveň pevne veríme, že v tom druhom ročníku bude súťažiacich viac, čím bude konkurencia prác väčšia.

Mgr. Mário Ručkay

Beseda s Jozefom Banášom

V živej atmosfére blížiacich sa Vianoc tínedžeri v našej škole v pondelok 19. decembra nečakane stíchli a zvážneli. Keď pani riaditeľka na pravé poludnie vstúpila do „špeciálky" sprevádzaná známym slovenským spisovateľom Jozefom Banášom, ticho by sa dalo krájať. Prvé dotyky boli trochu rozpačité.

Pán Banáš, verný povesti majstra slova, však atmosféru veľmi rýchlo odľahčil. A žiaci striasli trému, keď zistili, že medzi nich prišiel síce neobyčajný spisovateľ, ale v civile ináč príjemný, obyčajný smrteľník, ktorý je rovnako zvedavý na nich, ako boli oni na neho. Vzájomnými otázkami sa navzájom spoznávali a zbližovali. Spisovateľ z nich vytiahol, čo ich baví, zaujíma, čomu sa venujú a ako si predstavujú budúcnosť. Pri Hoffejovom odhalení, že vie urobiť naraz sto kľukov, neveriacky krútil hlavou, ale svedkovia to potvrdili. Športu v škole nielen fandíme, niektorí aj aktívne trénujú. A dievčatá nevynechajú príležitosť si zatancovať. Dostali sme za to pochvalu a pán Banáš sa rozhovoril aj o sebe. Denne napíše jednu stranu a ročne jednu knihu, pričom sa tiež venuje pohybu, cestovaniu a cudzím jazykom. Žiaci dostali skúsené rady, ako a prečo sa ich učiť, a dokonca pochvalu, keď správne preložili jednu anglickú otázku. Románopisec im zarecitoval aj úryvok zo svojej prvej básne, ktorú napísal ešte ako študent, a zožal búrlivý potlesk.

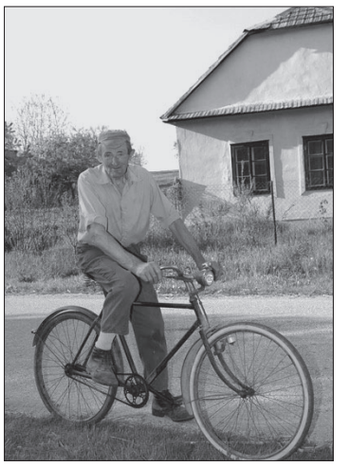
Významný spisovateľ, diplomat a politik nám potom predstavil osobnosť, ktorú zvečnil vo svojom diele Zastavte Dubčeka! Žiadny z fanúšikov hokeja v miestnosti nikdy nezabudne, prečo má Jaromír Jágr na prilbe A. D. 1968. Jozef Banáš nám Jágrovo vysvetlenie prezradil: „Babička mi veľa rozprávala o roku 1968, o tom, čo pre ňu znamenal, aj o pánovi Dubčekovi, ktorého si veľmi vážila. Ja som si zasa veľmi vážil babičku a veril som jej. Preto Dubčekove iniciálky a ten rok." A ako vidí Alexandra Dubčeka samotný spisovateľ? Na str.145 v jeho knihe sa dočítate: "Nebol majiteľom pravdy, ale jej hľadačom. Nikdy sa nezabudol poďakovať a pridať očarujúci úsmev. Nikdy neurážal, nevedel nenávidieť, skôr počúval, ako hovoril. Skromný, uznanlivý, trpezlivý, pokojný, dôveryhodný. Neprikazoval, ale presviedčal, nežiadal, ale prosil, nesúdil, ale chápal. Podmaňoval si ľudí nepredstieraným záujmom o nich a čistým, plachým úsmevom. Z očí mu sálala žičlivosť a dobrota." Dve významné osobnosti, svetoznámy hokejista a skvelý spisovateľ vzdali hold tretej, výnimočnej osobnosti, ktorá sa už zo svetových dejín a zo svojho portrétu v miestnosti na nás usmievala. Silnou emóciou nabitá atmosféra nemohla nezanechať odtlačok v citlivých dušiach mladých ľudí. A nezabudlo sa ani na Adelu, úspešnú dcéru pána Banáša. Prezradil nám aj niečo z jej moderátorskej dielne, životosprávy, predvianočných aktivít.

Blížiace sa sviatky boli o pokoji v duši. Mnohí nepokojných tínedžerov si ten pokoj odnášali už z tejto besedy. Kontakt s pánom Banášom bol pre nich nielen osviežujúcim zážitkom, ale aj výnimočnou príležitosťou precítiť pôsobenie dôveryhodnej, skúsenosťami nabitej osobnosti na hľadanie svojej vlastnej vnútornej rovnováhy. Podnetov k tomu, vďaka skvelému hosťovi v našej škole, dostali dostatok. Úcta k osobnostiam a snaha nasledovať ich príklad vďaka tejto besede prestala byť iba prázdnou frázou.

PaedDr. Edita Tisovská

V ten istý deň zavítal Jozef Banáš aj do Malého Záluzia. Besedy sa zúčastnilo veľa sympatizantov a čitateľov jeho kníh aj z okolitých obcí.

Najkrajšia fotografia z územia MAS

Národná sieť rozvoja vidieka Slovenskej republiky vyhlásila II. ročník súťaže „Najkrajšia fotografia z územia miestnej akčnej skupiny“ (MAS). Je to príležitosť, čo najlepšie zachytiť a predstaviť širokej verejnosti to, čo je v regiónoch zaujímavé, originálne a výnimočné. Súťaží sa v týcho tematických kategóriách: Naša príroda, Naši ľudia, Naše tradície, Naša budúcnosť, Naše „naj“. Novinkou tohto ročníka je ďalšia súťažná kategória Život v našej MAS. Do súťaže sa zapojili aj obyvatelia z územia Občianskeho združenia Mikroregión RADOŠINKA. Svoje fotografie ste nám mohli posielať do 12. júna 2012, následne vybrala komisia, zriadená na tento účel, po jednej fotografii v každej kategórii a tieto odoslala do už spomenutej súťaže.

Všetkým Vám veľmi pekne ďakujem za zapojenie sa do výberového kola II. ročníka fotosúťaže „Najkrajšia fotografia z územia MAS“. Súťaž pokračuje ďalej, zapojiť sa a rozhodnúť o víťazovi môžete aj Vy, hlasovaním na stránke www.nsrv.sk. Hlasovanie bude možné do 31. júla 2012. Zvíťazí fotografia, ktorá bude mať najvyšší počet hlasov v danej kategórii. Fotografia s celkovo najvyšším počtom hlasov bude vyhlásená za absolútneho víťaza ročníka súťaže.

Viete, že tri zo šiestich vybraných fotografií, ktoré postúpili do súťaže, sa vzťahujú k obci Nové Sady?

Okolo lesa cestička...

„Okolo lesa cestička, okolo lesa cestička, a pri nej sa zelená, a pri nej sa zelená trávička“. Touto piesňou začal v prvú júnovú sobotu súbor Pelikánik svoje vystúpenie v Cerovinách, kde obohatil kultúrny program k 100. výročiu obývania obce. Vystúpenie nasledovalo po symbolickom zasadení pamätnej lipy, ktorú zasadili pri zvonici, kde sa podujatie uskutočnilo. Pre lipu je charakteristická sila, život, ale najmä dlhovekosť, takže storočie môžeme považovať ešte len za jej detstvo.

Pre osem detí v tradičných krojoch, ktoré v tomto roku absolvovali už šieste folklórne vystúpenie, by sa zdalo, že odtancovanie danej choreografie a odspievanie piesne, je pre nich hračkou. Ale skrývajú sa za tým pravidelné nácviky na obecnom úrade, pod starostlivým vedením Veroniky Pleškovej. Keď slniečko konečne vykuklo spoza oblakov, zvonicu v Cerovinách opúšťal náš Pelikánik piesňou „Tancuj, tancuj, vykrúcaj“. Sme radi, že pri zvonici pribudol nový strom, ktorému Pelikánik mohol zatancovať a zaspievať na začiatku jej detstva.

Mgr. Anna Margetínová

Marec v znamení knihy

Kniha, najväčší priateľ človeka, od vynálezu kníhtlače patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. Známy pedagóg J. A. Komenský povedal: „ Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom.“ Mesiac marec máme, my starší, už od školských čias, v pamäti zapísaný ako mesiac knihy. Možno tento prívlastok sa už nevníma tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má literatúra zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto. Zdrojom stretnutí s knihami odjakživa nie sú len kníhkupectvá a vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú aj knižnice. Naša školská knižnica sa v tomto školskom roku rozrástla o množstvo nových kníh, ktoré svojim obsahom dokážu čitateľa zaujať, pohltiť a na chvíľu preniesť v čase i priestore do úplne iného sveta – sveta fantázie.

V marci sme v našej školskej knižnici zorganizovali pre žiakov súťaž o najkrajší návrh obalu knižky, výsledkom ktorej je veľká nástenka pokrytá návrhmi na obaly kníh. Nové knižky prilákali i nových čitateľov.

Všetkým Vám, ktorí školskú knižnicu navštevujete, môžeme prezradiť, že do našej knižnice budú postupne pribúdať ďalšie tituly.

Mgr. Mário Ručkay

Súkromná základná umelecká škola v Nových Sadoch

V budúcom školskom roku 2012/2013 sa pre všetky deti z našej obce a okolia **otvára súkromná základná umelecká škola.** V tejto škole deti budú mať možnosť získavať umelecké vzdelanie a rozvíjať svoje nadanie v oblasti hudobnej, tanečnej a literárno-dramatickej, priamo v našej obci. Štúdium je určené všetkým deťom, ktoré majú záujem naučiť sa niečo viac. Spievať, tancovať, hrať na hudobný nástroj, moderovať, nacvičiť malé divadelné predstavenie a v neposlednom rade, aj rozumne využívať svoj voľný čas. Chceme ponúknuť deťom celkový rozvoj ich osobnosti, naučiť ich vnímať aj umeleckú stránku života v dnešnom pretechnizovanom svete. Štúdium v základnej umeleckej škole sa člení na prvý stupeň, ktorý nadväzuje na prípravné štúdium

a na druhý stupeň, ktorý nadväzuje na prvý stupeň základného štúdia. Prvý stupeň štúdia na Súkromnej základnej umeleckej škole má najviac 9 rokov a jeho absolvovaním získava žiak primárne umelecké vzdelanie. Absolvovaním druhého stupňa, ktorý má 4 ročníky, získava žiak nižšie sekundárne umelecké vzdelanie.

V prvom roku zriadim pre záujemcov tzv. prípravné štúdium pre deti od piateho roku života (bude zriadené v Základnej škole Nové Sady, v Materskej škole Nové Sady a v Materskej škole Čab). Cieľom tohto štúdia je spoznávanie umeleckých schopností dieťaťa a jeho následné zaradenie do príslušného umeleckého odboru v ďalšom školskom roku, po dohode s rodičom (spev, zborový spev, literárno-dramatický odbor, gitara, flauta, klavír...). V budúcnosti by som veľmi rada oživila kultúrnu tradíciu v našej obci založením speváckeho zboru, folklórnej speváckej a tanečnej skupiny, a tiež by som rada s deťmi založila hudobnú skupinu. Pevne verím, že vystúpenia žiakov tejto umeleckej školy už čoskoro prinesú radosť nám všetkým a budú spestrením rôznych spoločenských akcií v našom regióne.

Vyučovanie v školskom roku 2012/2013 bude prebiehať raz týždenne v popoludňajších hodinách v priestoroch Základnej školy v Nových Sadoch, (pre deti predškolského veku v materských školách, ktoré aktuálne navštevujú) čiže nekladie časové nároky na rodičov. Školné stanovujem pre prípravné štúdium 3 eurá mesačne pre materskú školu a 4 eurá mesačne pre základnú školu, pretože chcem ponúknuť možnosť štúdia čo najväčšiemu počtu detí (v prípade sociálne znevýhodnených rodín po predložení dokladu o tom, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, je možnosť oslobodiť žiaka od platenia školného).

Vážení rodičia, verím, že Vás táto ponuka zaujala. Aj ja ako matka viem, ako veľmi rodičovi záleží na rozvoji svojho dieťaťa a že všetko, čo investujete do jeho rozvoja, sa Vám vráti. Vopred Vám ďakujem za prejavenú dôveru.

V prípade, že ste ešte neobdržali prihlášku na štúdium, alebo v prípade akýchkoľvek otázok, kontaktujte ma, prosím.

0903 590 786
evapac@centrum.sk
Eva Pacovská
zriaďovateľ SZUŠ

O maličkom kúsku Zeme

Cerovíny – pre nás, ktorí viacej pamätáme – Caroviny. Zrnko piesku, kvapka v mori. Ako by sme nazvali tento kúsok zeme v porovnaní s celou našou planétou? Pre niekoho koniec sveta, pre iných nový domov alebo rodisko.

Aj na takomto mieste ešte stále pulzuje život, aj v Carovinách počuť detský smiech, mládež chodí do školy, už nie pešo ako si to mnohí pamätáte, ale autobusom či autom. Erdžanie koní nahradil zvuk traktorov a kolesá vozov hrkotajúcich po ceste vymenili kolesá áut a nákladiakov. Mnohé domy už nie sú, ale pribudli nové, tvár dedinky sa zmenila. A nestratili sa ani Carovinári. Z ich potomkov vyrástli poľnohospodári, kňazi, inžinieri, starostovia, učitelia, úradníci, rôzni remeselníci. Bolo by iste zaujímavé spočítať všetky profesie, ktorým sa priučili, prípadne zistiť, ktorí z nich sa dostali vo svete najďalej.

V sobotu 2. júna 2012 sme si pripomenuli 100. výročie osídlenia Cerovín. Slávnosť sa konala pri zrekonštruovanej zvonici v Cerovinách a začala slávnostnými Službami Božími. Okrem domácej farárky Mgr. Jany Bartovej Božím Slovom a modlitbami poslúžili aj kňazi Mgr. Renáta Madzinová a Mgr. Pavel Tomka, ktorých predkovia patria k prvým prisťahovalcom. V kázni Mgr. Monika Černeková z Cirkevného zboru Myjava pripomenula aj iný pohľad na osídľovanie: odvahu rodín, ktoré sa pod Božou ochranou rozhodli opustiť svoje domovy a odísť do cudzieho kraja v nádeji na lepší život. Slávnosť pokračovala čítaním histórie, vystúpením evanjelického spevokolu a detského folklórneho súboru Pelikánik. Prítomných pozdravili aj starostka obce Nové Sady Silvia Halvoníková a rímskokatolícky brat farár Mgr. Štefan Novanský. Pamiatkou na tento slávnostný deň bude lipa, ktorú zasadili obyvatelia Cerovín, a pamätná tabuľa na zvonici. Najväčším prekvapením bola bohatá účasť nielen rodákov, ale aj súčasných obyvateľov Cerovín a okolitých obcí. Najkrajšie však boli chvíle, keď sa stretávali a spoznávali ľudia, ktorí sa nevideli aj niekoľko desaťročí.

Niektoré údaje spomínané v histórii možno nie sú presné alebo úplné, na niektoré mená sme možno pozabudli. Nech nám to naši predkovia, či súčasníci odpustia. Túto spomienkovú slávnosť sme pripravili z vďaky Pánu Bohu, že dal našim predkom odvahu odísť do cudzej zeme, a ako poďakovanie našim prarodičom za ich statočné srdcia a pracovité ruky, za to, že nám dali život.

Mgr. Emília Kulíšková

Z histórie pripomíname

Caroviny boli na konci 19. storočia a na začiatku 20. storočia majerom s košiarom pre ovce a mladý dobytok. Ten spolu s pôdou patril Jozefovi Fodorovi, riaditeľovi banky vo

Básnické prvotiny

Mojej mame

Matka moja, mamička,
staráš sa o mňa od malička.
Si pre mňa všetkým najdrahším,
si pre mňa všetko, kvetom zázračným.
Vychovala si ma s láskou a nehou,
viem, že mi budeš do smrti oporou
najväčšou.

Matka moja, mamička,
hovoríš, že slnko je ako žltá farbička.
Krásne žlté ako hviezdy,
vieš, kde láska k tebe vo mne hniezdi.
Dala si mi život a za to ti ďakujem,
preto ti túto krátku báseň venujem.

Matka moja, mamička,
máš vždy také nádherne ružové líčka.
Učíš ma od perinky byť k ľuďom milá,
podarilo sa ti to,
aj keď by som to častokrát rada skryla.
Naučila si ma životom sa prebíjať,
aj keď vieš, že ma z neho každý vybíja.

Matka moja, mamička,
si drobná ako morská perlička.
Chodila som často s plačom domov,
ale odvtedy je za nami pár dlhých rokov.
Starala si sa o mňa od malička,
budeš pre mňa vždy najlepšia mamička.

Eva Zemanová

Zašla sláva

Pred rokmi v ňom šľachta vládla,
potom už len chátral,
až sa naša malá obec,
na ťažký krok dala.

S úctou k veľkej histórii,
chrániť odkaz iných,
eurofondy otvorili
oči mnohých ľudí.

K zašlej sláve vrátili sme
obraz Nových Sadov.
Ďalej už len na nás bude,
čo s kaštieľom príde.

S rešpektom a úctou hľaďme,
správajme sa slušne.
Veď chrániť odkaz predkov našich
za každú cenu treba.

R. S.

Fraštáku, čo je súčasný Hlohovec.

Málo prosperujúci majetok predal majiteľ Ľudovej banke v Novom Meste nad Váhom, ktorá tunajšiu pôdu odpredávala obyvateľom z chudobnejších obcí Nitrianskej a Trenčianskej stolice. V rokoch 1911 a 1912 prichádzali do Carovín a tiež na Kotrbál evanjelické rodiny, ktoré si zakúpili a rozparcelovali zem vo výmere vyše 600 jutár. Hlavný prúd prisťahovalcov prichádzal po žatve a mlatbe v októbri a novembri 1911. Priniesli nové obyčaje, novú horniacku krv a ich príchod znamenal posilnenie zboru nielen v počte duší, ale aj v duchovnom živote.

Medzi prvými prišli tieto rodiny: Martin Kulich, Adam Kulich, Juraj Skovajsa a Štefan Bača z Dolného Sŕnia, Martin Hučko, Štefan Sako, Štefan Kožák a Tomáš Tomašovič z Krajného, Juraj Kolár z Melčíc, Ján Vrbik, Juraj Bajcár a Juraj Fajnor z Podkylavy, Ján Petrovič z Vaďoviec, Ján a Martin Drietomský z Moravského Lieskového. Noví členovia boli do cirkevného zboru vo vtedajšej Ašakerti prijatí na Službách Božích v nedeľu po Zjavení v roku 1912 a na Sviatok Svätej Trojice 9. júna 1912 sa konala vnútromisijná slávnosť na počesť novoprisťahovaných osadníkov. Z chrámu išli v sprievode späť do Carovín spievajúc nábožné piesne. Keďže niektoré rodiny sa usídlili na Kotrbáli, najskôr celé zhromaždenie postálo tu, aby kňaz mohol požehnať nových obyvateľov a ich príbytky. V Carovinách celé veriace zhromaždenie, aj s kazateľom Ladislavom Záthureckým, privítal za všetkých Carovinárov Martin Kulich. Po kázni sa kazateľ pomodlil a obracajúc sa na všetky svetové strany žehnal krížom zem, obyvateľov a ich príbytky, statok a celé okolie.

Postupne sa do Carovín sťahovali aj ďalšie rodiny: Ondrejičkovi, Osuskí, Majdanoví, Turanoví, Michalcoví, Slimákoví, Mesárošoví, Hučkoví, Husákoví, Hluchí, Masarykoví, Fraňoví, Plesníkoví, Lysí, Sopóciyoví, Horvátoví, Šlahoroví, Pavleoví.

V roku 1924 si postavili veriaci v Carovinách zvonicu. Jej posviacka bola práve na Svätú Trojicu, čím vznikla tradícia carovinských hodov.

Koncom 40-tych rokov minulého storočia sa do Ašakerti prisťahovali prvé rodiny z Kysúc. To odštartovalo príchod nových prisťahovalcov aj do Carovín, tentoraz z Novej Bystrice, Starej Bystrice, Riečnice a Harvelky. V 50-tych a 60-tych rokoch boli príčinou migrácie obyvateľov zlé hospodárske podmienky, časté neúrody a bytové problémy na Kysuciach, neskôr to bolo rozhodnutie o vybudovaní vodnej nádrže Nová Bystrica. Prisťahovalci si v Carovinách kupovali staré neobývané domy alebo v nich začas bývali, postupne si však postavili vlastné príbytky v Carovinách alebo v Nových Sadoch.

Caroviny opäť poskytli trvalý alebo dočasný domov pre rodiny Poništových, Ondráškových, Lodňánkových, Zajačikových, Halvoníkových, Patylových, Belkových či Plešivkových.

O názve

V úvode školskej kroniky z roku 1943 – 1944 učiteľ Pavol Kominarec píše: „Meno Caroviny vzniklo od slova cer (v ľudovej reči car), čo je druh stromu, ktorý tu v roku 1910 ako bohatý les rástol. Postupom času sa les vyruboval a premieňal na úrodnú pôdu. Z iných zdrojov sa dozvedáme, že osada s úradným názvom Ceroviny sa v bežnej hovorovej reči spomína v podobe Caroviny a takto bola uvádzaná aj v mnohých rukopisoch. Koncom minulého storočia sa opäť začal používať úradný názov Ceroviny.

Mgr. Emília Kulíšková

FUTB. TABUĽKY

III. A trieda – muži

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.Nové Sady	22	20	2	0	85:20	62
2.Žihárec	22	19	1	2	96:15	58
3.Lukáčovce	22	13	3	6	71:34	42
4.D.nad Váhom	22	12	4	6	61:37	40
5.Hruboňovo	22	10	4	8	53:52	34
6.H.Lefantovce	22	10	2	10	59:51	32
7.Kynek	22	11	1	10	78:41	28
8.Šurianky	22	7	2	13	38:80	23
9.D.Lefantovce	22	6	4	12	42:62	22
10.Štefanovičová	22	5	4	13	48:73	19
11.Veľká Dolina	22	1	5	16	17:87	8
12.Drážovce	22	1	2	19	28:124	-19

Dorast – skupina B

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.Alekšince	28	25	1	2	147:15	76
2.Zbehy	28	21	1	6	140:26	64
3.Nové Sady	28	21	1	6	120:40	64
4.Vinodol	27	19	4	4	86:38	61
5.Žitavany	27	15	3	9	92:42	48
6.Čeľadice	28	15	3	10	100:69	48
7.Čierne Kľačany	28	15	1	12	86:69	46
8.Výč.-Opatovce	28	14	4	10	84:70	46
9.Topoľčianky	28	14	3	11	62:51	45
10.Golianovo	28	8	0	20	51:107	24
11.Machulince	28	5	4	19	38:94	19
12.Klasov	28	5	4	19	30:122	19
13.Beladice	28	5	3	20	29:122	18
14.Nevidzany	28	5	2	21	27:123	17
15Veľčice	28	4	2	22	35:139	14

Žiaci – skupina C

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.Zbehy	18	16	1	1	146:11	49
2.Veľké Zálužie	18	14	2	2	86:15	44
3.Jarok	18	12	4	2	77:21	40
4.Cabaj-Čápor	18	10	2	6	83:39	32
5.Alekšince	18	9	1	8	72:50	28
6.Výč.-Opatovce	18	7	4	7	60:43	25
7.Lukáčovce	18	7	3	8	81:56	24
8.Lehota	18	4	1	13	29:82	13
9.Lužianky	18	1	0	17	18:170	3
10.Nové Sady	18	1	0	17	19:184	3

Stretnutie zo základnej školy po 47-rokoch

Trieda 9. B v roku 1965

Účastníci stretávky po 47 rokoch

Tento rok uplynulo neuveriteľných 47 rokov, kedy sme naposledy v roku 1965 opustili lavice Základnej školy v Nových Sadoch, a rozišli sme sa do sveta. Samozvaný prípravný výbor bývalých tried 9. A a 9. B pripravil dňa 12. mája 2012 stretnutie v Zbehoch, v Espresse Modrá Žaba.

Na tomto výnimočnom stretnutí sa zišlo 30 spolužiakov a pani učiteľka Margita Bosá. Celkovo v roku 1965 navštevovalo obe triedy 54 žiakov. Na toto stretnutie sa 18 žiakom nepodarilo prísť z rodinných alebo iných dôvodov, 6 už zomrelo.

Bolo to veľmi nádherné a dojímavé stretnutie, na ktorom sme si pospomínali na zážitky nielen zo základnej školy, ale aj zo života.

Anna Zaujecová

Úspech našich stolnotenistov

Naši stolnotenisoví reprezentanti v tomto školskom roku bodovali naplno. 8. júna cestovali na Memoriál Karola Marciho, žiaka Základnej školy svätého Marka v Nitre, ktorého úspešne sa rozvíjajúcu stolnotenisovú kariéru ukončila zákerná choroba. Vedenie školy, ako aj jej žiaci, si v tento rok pripomenuli jeho pamiatku 6. ročníkom turnaja v stolnom tenise. Našu skupinu tvorilo 7 reprezentantov. Boli to Lucia Turanová, Kristína Zrubcová, Šimon Lampert, Jordan Lazarov, Ivan Šmitala, Erik Baleš, Andrej Michna. Aj keď po rozlosovaní u niektorých zavládli obavy zo súperov, tie opadli hneď po prvých ťukoch na hracích stoloch. Za hracími stolmi sa postupne striedali naši hráči i súperi a jeden duel striedal ďalší. S pokojom Angličana z našej skupiny po palubovke chodil len Erik Báleš, ktorý s prehľadom a ľahkosťou porážal svojich prvých súperov. Keď dostal zdatnejšieho súpera, len sa pousmial a povedal: „Konečne dobrý zápas“. Jeho pohoda a výborná forma znervózňovala i ďalších súperov a Erik doviedol svoje účinkovanie do zlatého konca. Bez straty setu získal prvé miesto, zlatú medailu, krásny pohár, ktorý ho potešil asi najviac. Po opadnutí prvých emócií, na ceste domov len smutne skonštatoval: „ Je mi ľúto, že v budúcom školskom roku nebudem môcť toto prvenstvo obhajovať.“ Žiaľ, budúci školský rok bude naša škola už bez Erika, no o to viac zodpovednosti čaká na ďalších našich reprezentantov. Už dnes je totiž jasné, že 7. ročníka tohto turnaja sa určite zúčastníme.

Mgr. Mário Ručkay

Turnaj o putovný pohár

Za horúcej a slnečnej soboty dňa 16. júna 2012 sa na multifunkčnom ihrisku v Nových Sadoch uskutočnil 2. ročník volejbalového turnaja o putovný pohár. Turnaja sa zúčastnilo päť družstiev, ktoré si medzi sebou zmeralo svoje sily. V napínavých a vyrovnaných dueloch nakoniec zvíťazilo družstvo TITANOV v zložení Martin Šooš, Zuzana Andacká, Richard Rabjanský, Miroslav Michalko a Natália Svorkovičová. Pekný deň sa zavŕšil podávaním chutného guláša a studeného piva. Organizátori by sa aj týmto chceli poďakovať všetkým zúčastneným hráčom aj divákom, ktorí prišli povzbudiť svoje družstvo. Spoločne sa tešíme na ďalší ročník!

Radoslav Matulník

Trvalo to 12 rokov

História novosadského futbalu si do svojej kroniky pripíše po dlhej dobe jeden významný dátum a to 17. jún 2012. V tento deň sa mužstvu dospelých podarilo dosiahnuť svoj dlho očakávaný a vytúžený cieľ, a tým je postup do II. A triedy. V ostro sledovanom súboji o víťaza III. A triedy v Žihárci pred 600 divákmi dokázali naši hráči zvíťaziť nad domácimi 2:0 a zabezpečiť si postup i cennú trofej. Mužstvo pod vedením trénera Romana Hruboňa dokázalo prejsť súťažou bez jedinej prehry. Z 22 zápasov len v dvoch prípadoch neodchádzali z ihriska ako víťazi. Kapitán mužstva Martin Andacký tak mohol spolu s ostatnými hráčmi a realizačným tímom zdvihnúť nad hlavy víťaznú trofej a po dvanástich rokoch si vychutnať postupovú eufóriu.

P.N.

Bodovali sme

Dňa 16. mája 2012 cestovala miestnym spojom do Nitry naša športová reprezentácia školy. Cieľom jej cesty bol atletický štadión Strojár, kde sa konal ďalší ročník Majstrovstiev okresu v ľahkej atletike základných a stredných škôl. Súťažilo sa v bežeckých disciplínach (beh na 60 m, 300 m, 800 m – dievčatá, 1 000 m – chlapci), vrh guľou, hod kriketovou loptičkou, skok do výšky a diaľky a štafetový beh. Naši športovci mali zastúpenie vo všetkých súťažných disciplínach okrem skoku do výšky v kategórii dievčat. Napriek tomu, že v jednotlivých disciplínach s veľkým prehľadom, a v niektorých prípadoch s obrovským náskokom dominovali žiaci Športového gymnázia v Nitre, podarilo sa našim reprezentantom siahnuť i na cenné kovy. V hode kriketovou loptičkou deviatak Viktor Šmitala obsadil krásne druhé miesto, keď kriketovú loptičku hodil do vzdialenosti 63,98 m. Svojím výkonom zaostal za víťazom len o 17 cm. Druhý náš cenný kov získal Peter Novotný. V bežeckej disciplíne beh na 1 000 m zabehol tretí najlepší čas 3,15 min. Za víťazom zaostal len o 6 sekúnd. V oboch prípadoch pred našimi žiakmi boli žiaci Športového gymnázia v Nitre.

Mgr. Mário Ručkay

OBEC NOVÉ SADY VÁS SRDEČNE POZÝVA NA SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE KAŠTIEĽA

DŇA 18. AUGUSTA 2012

PREHLIADKA KAŠTIEĽA, EXPONÁTOV A PREZENTÁCIE

od 8.00 – 12.00 hod.
od 18.00 – 19.00 hod.

Kultúrny program slávnostného otvorenia kaštieľa:

HISTORICKÝ PROGRAM V AREÁLI KAŠTIEĽA
OD 15.00 DO 17.35 hod.

- Otvorenie
- Scénka v podaní Družiny dobových zvyklostí Tormenta
- Recitál skupiny Musicantika
- História kaštieľa
- O vývoji chladných zbraní od 14. – 19. storočie, ukážky šermu

HUDOBNO – DRAMATICKÉ PÁSMO POD VEDENÍM EVY PACOVSKEJ
V PRIESTOROCH KAŠTIEĽA OD 17.35 DO 17.55 hod.

FOLKLÓRNY PROGRAM V PARKU
PRI OBECNOM ÚRADE OD 18.00 DO 19.30 hod.

- Detský folklórny súbor Pelikánik
- Detský folklórny súbor Ripin
- Párový tanec v sprievode gájd
- Skupina heligonkárov Harmónia

DJ M – HOMZA – DISKOTÉKA OD 20.00 hod.

M-HOMZA
BAR U KAMZA

